

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarile care se schimbă cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOCHITA, redactor în Caransebeș, iar banii de prenumărătoare și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (Județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei

Prorocul Ilie.

Era un veac plin de întunecare veacul, în care trăia prorocul Ilie. Numai focul smuls pe trei rânduri din cer de Ilie a putut tăia brazdă de lumină în negura aceluia întunecare. Era întunecarea răutăților și al tuturor fărădelegilor, și în care se tăvălea aproape întreg Israilul după trecerea domniei lui David și alui Solomon. Regii hrăpăreți, înfrățiți cu desfrâul cârmuiau pe atunci poporul. Cinstirea adevăratului Dumnezeu o înlocuiau cu blăstămata închinare lui Vaal și idoloilor lui.

Lui Ilie Tezviteanul îi rânduse Dumnezeu, să-și pună sănătatea și viața în slujba vestirii poruncilor sale și a abaterii poporului de pe căile răutăților pe cărările binelui și a dreptății. Spre acest scop îi cinsti Domnul lui Ilie tărie de suflet, curaj, îndelungă-răbdare și puterea de a face mărețe minuni. Cu ajutorul Celui de sus Ilie ajunse a fi numit „cel cu nume mare” și se învrednici de cinstea, de a i-se prăznuia amintirea.

Să vedem câte-va din lucrurile mari săvârșite de acest strălucit proroc.

Ilie iubea pe Domnul Dumnezeu și ura pe toții zeli mincinoși. I-se înneca sufletul de otrăvă, văzând, că regele și poporul își află plăcerea în închinarea lui Vaal și că se întorc cu rătăcire dela unicul Dumnezeu. El știa, că numai pedeapsa cea mai aspră poate reîntoarce poporul de pe povârniș. De aceea fără milă rândui — având puterea dela Dumnezeu — seceta cea de trei ani peste pământ. Foametea îngrozitoare și lipsa picurilor de apă înmuie binișor cerbicia păcătoșilor. În cursul celor trei ani de groază Ilie fu adăpat și hrănit de corbi la pârăul Chorath, mai apoi trăi cu azimele și untul de lemn al văduvei din Saretha Sidonului, din văscioarele

căreia, prin darul prorocului, nu se mai sfârșia făina și uleul.

Îngrozitoarea secetă părea, că nu mai are sfârșit. Aceasta urmă abea atunci, când cinstirea lui Vaal încetă, ucizând Ilie pe toți preoții zeului mincinos. Și iată cum. Ilie porunci, ca să se gătească a jertfi preoții lui Vaal un bou; et asemenea va jertfi unul. Foc să nu întrebuițeze la jertfa, ci amândouă părțile să roage pe Dumnezeu lor, să trimită foc din cer, care să mistue jertfa. Zadarnice erau rugămintele preoților lui Vaal, căci acela, neexistând, nu putea se ajute, pecând Ilie dobândi dela adevăratul Dumnezeu focul cel ceresc pentru jertfa sa. Jertfa, cât și întreșul jertfelnic, cu lutul, lemnele și apa folosită au fost mistuite de focul din cer. Poporul a văzut atunci, care este adevăratul Dumnezeu; preoții lui Vaal au fost prinși și junghiați până la unul. După perderea acestor înrăuțați, Ilie suindu-se în muntele Carmilului a cerut ploaie, care s'a revărsat cu îmbelșugare asupra țării.

După omorirea preoților lui Vaal, Ilie a fost prigonit de regina Isabela; de groaza răzbunării acesteia a fugit în pustie; apoi după un post de patruzeci de zile, în muntele Horeb, s'a învrednicit a auzi pe Domnul vorbindu-i, și a-l vedea după cutremur și vifor „în glas de vânt subțire”, mai apoi a uns pe Eliseu de proroc în locul său.

Prorocul Ilie ținea mult și la dreptate. Ticalosul rege Ahab, amăgit de Isabela, soția sa, râvnise la via lui Nabot, unui supus al său. Neînvoindu-se acesta să dea din mână moștenirea sa părintească, regele nu putu ajunge la vie. Dar regina, trimițând la moarte cu ajutorul unei judecăți mincinoase pe Nabot, știu să-și agonisească via. Pentru această nedreptate urâtă și faptă sângeroasă a purtat regele răspunderea, deaceia i-a zis lui Ilie: „în locul în care au lins porcii și câinii sângele lui Nabot, acolo vor linge câinii sângele tău și femeile desfrânate se vor spăla cu sângele tău”. Aceste cuvinte de mîs-

trare și blăstăm s'au îndeplinit apoi asupra lui Ahab.

Urmașul lui Ahab, Ohozia, zăcând de grea boală, aștepta vindecarea iarăș dela zeul Vaal, deaceea pe solii lui i-a muștrat aspru Ilie. Regele a trimis la el în două rânduri câte cincizeci de oameni cu conducători, ca să-l ducă la sine, dar cei de douăori cincizeci au fost înghițiți de foc. Iar cu ceata trimisă a treia oră a mers Ilie la rege și l-a muștrat pentru necredința sa, prezicându-i sfârșitul.

După multe minuni săvârșite, odată, pecând Ilie era în tovărășia lui Eliseu pe malul Iordanului, s'au întâmplat cu el minunea cea mare: a fost răpit adecă la cer într'o căruță de foc cu patru cai. Înainte de această „călătorie streină“, și-a făgăduit Ilie darul său îndoit lui Eliseu, pe care l-a revărsat apoi asupra acestuia deodată cu cojocul, ce i-l aruncase din car. Eliseu privia plin de uimire la înălțarea minunată, strigând: „Părinte, Părinte, carul lui Israil și călărașul lui, . . . și mai mult nu l-au văzut pe el“ . . .

Ilie a fost dus la cer, de-acolo s'a mai pororît odată în tovărășia lui Moise, când Iisus s'a schimbat la față în muntele Tavorului.

De ziua lui să ne rugăm, ca să mijlocească și pentru noi la Mântuitorul lumii, de a cărui lature s'a învrednicit să șează.

Fără lumina legii lui Cristos nu este mântuire.

(Continuare)

Pilda a treia.

Pilda aceasta trebuie numai decât să ne pue pe cele mai serioase gânduri și să ne îngrozească. Iată-o: Precum li erau supuse Romanilor toate popoarele de pe timpul lor, așa li era supus și poporul jidovesc din Țara cea sfântă Canaan sau Palestina. Știm că Iisus Hristos s'a născut pe vremea împăratului roman Octavian Augustus și, în al 33-lea an al vieții Sale, a fost răstignit pe vremea împăratului roman Tiberius, și-a petrecut așadar întreaga viață pământească într'o țară supusă domnitorilor lumii. Mai știm că Iisus Hristos în anul 33, anul morții Sale, a prorocit risipirea Ierusalimului și soarta ce-l așteaptă pe poporul jidovesc. Ei bine, să luăm acumă frântură după frântură din prorocia aceea și să cercetăm cum s'a împlinit ea:

Iisus a zis că înainte de risipirea Ierusalimului „vor fi cutremure mari pe alocurea și foamete și ciumă și spaima și semne mari din cer“ (Luca 21, 11).

Se știe că poporul jidovesc s'a răzvrătit în anul 66 pe față în contra Romanilor, și astfel între dânsul și între domnitorii lumii s'a iscat un groaznic război, care s'a sfârșit în anul 70 cu nimicirea jidovilor. Despre acest război a scris o carte Iosif Flaviu care a trăit chiar pe atunci, având 30 de ani.

Să vedem acumă, cum s'au împlinit cuvintele din prorocia de mai nainte:

Istoria ne spune că cutremure de pământ au fost în anul 60 în Laodicea, în 62 în Campania, în 63 în Macedonia și Ahaia, în 64 în Colose și Hierapole, și scurt înainte de risipirea Ierusalimului au fost mari cutremure în orașele Smirna și Milet și în insulele Samos și Chios¹⁾. Dintre feluritele timpuri de scumpătate și de foamete, pe timpul împăratului Claudiu (41—54) a fost foametea cea mai mare, care a lovit și țările cele mai roditoare ale împărăției Romanilor²⁾.

Despre spaima și semnele din cer scrie Iosif Flaviu: „Se iviră înșelători cari vorbeau nenorocitului popor în numele lui Dumnezeu așa, că el nu lua în seamă semnele vădite ce vesteau pustiirea apropiată, ci, amețit în mod nefiresc, fără ochi și fără simțire, nesocotea vestirile dumnezeiești. Mai întâi stătu asupra orașului (Ierusalim) o stea asemenea unei săbii, și un comet s'a ivit un an întreg. Apoi după răzvrătirea în contra Romanilor și după începutul războiului, aflându-se poporul adunat la sărbarea Paștilor în Ierusalim, într'a opta zi a lui Xanticus (8 Aprilie 66), pe la ora 9 din noapte (3 ore dimineața), așa o lumină a luminat altarul și templul, încât timp de jumătate de oră se părea a fi ziua mare. Și o ușă tare de aramă, care închidea lăuntru templului din spre răsărit și era atât de grea, încât abea 20 de oameni o puteau închide seara, se deschisă repede pe la miezul nopții. La 21 a lunii următoare (21 Mai 66) s'au văzut înainte de apusul soarelui, peste tot ținutul, sus în aer, care și cete de oști, ce să părea că vreau să încunjure cetatea. La serbarea Rusaliilor mergând preoții noaptea în lăuntru templului, auziră întâi o mișcare și un zgomot, apoi un glas ca de o mulțime mare: „Să mergem de aici!“³⁾ Iară vestitul istoric Tacitus (Hist. V, 13) scrie așa: „Se întâmplară semne, a căror amenințare acest popor, dedat la credințe deșarte, și neplecat la nici o religie, crede că nu se poate delătura nici cu jertfe nici cu vot. Se văzură pe cer cete de oști înaintând

¹⁾ Vezi: Seneca Quest. nat. VI, 1 — Tacitus, Anual. XIV, 27 și Eus. Chron. în „Geschichte der Religion Iesu Christi von Frieder. Leop. Grafen zu Stolberg, 7-ter Teil, Wien 1817, pag. 10.

²⁾ Fapt. ap. 11, 28, Dio — 1, X — Suet. în Claudio 18 — Ios. Flav. ant. jud. XX, 11, 5.

³⁾ Op. cit. pag. 10 și 11 — Ios. de bello jud. VI v. 3.

cătră olaltă la luptă în armature scilpitoare. De odată și templul fu luminat de un foc din nori. Repede se deschiseră ușile templului și se auzi un glas mai mult decât omenesc, care vestea că zeii ies de acolo. Întru una se auzi un mare zgomot pe unde ei ieșiră. Atât Iosif Flaviu cât și Tacitus spun că cea mai mare parte a poporului jidovesc, fiind amăgita și orbită, credea că acestea semne vestesc binele obștei⁴⁾.

DESPRE CUVÂNTUL LUI HRISTOS: — „EU AM BIRUIT LUMEA“.

Cuvintele pentru rugăciunea de astăzi le aflăm la Sfântul Evang. Ioan, cap 16, vers 33.

„Aceasta am grăit vouă, ca intru mine pace să aveți. În lume năcaz veți avea, dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea“.

Ceasul despărțirii se apropie, și Hristos știe, că el pășește înainte spre moartea cea mai groaznică. El lasă singuri și fără sprijin în ispita vieții pe învățăceii săi, și voește să le mai grăească vorbe, ce dau putere și îmbărbătează în ceasurile de îngrijire, în goana, ce-i așteaptă, în ura, ce-i încunjoară, în îndoielile, ce-i împresoară.

Inima lui Hristos sângeră ca inima unei mame, care e nevoită să-și părăsească copiii. Suferințele lui sunt covârșitoare pentru ucenicii săi cari au crezut într'însul cu credința copiilor celor nevinovați, cari au mers după dânsul, când i-a chemat și cari acum așteaptă strălucirea și mărirea lui. Rămânea-vor ei oare satornici, văzându-l în nenorocire? Nu se vor clătina ei în credința lor? Fi-vor ei credincioși cuvântului lui și atunci, când învățătura lui va fi batjocurită? Se cere mult dela această ceată mică de oameni fără vicieșug și fără învățatură. Ei trebuiau să răspândească în lume o lege nouă. Prigonirea, ura și batjocurile era să le fie soartea. Groază și chinuri îi așteptau pretutindeni. Ceas de pace și de repaus n'aveau să întâlnească în calea vieții lor. Nu vor despera ei oare, pierzând încrederea în ei înșiși și în lucrarea, pentru care erau trimiși? Nu vor slăbi ei oare în credința în Învățătorul lor?

El trebuia să-i înalțe la cer cu atotputer-nicile lor cuvinte mângâitoare, ca lumea aceasta să poată avea vre-o putere asupra lor. El trebuia să rostească cuvinte cari vor rămânea veșnic și atunci, când el nu va fi față; cuvinte, cari să întărească și să-i împrietenească până în ceasul morții.

Și cuvintele au curs de pe buzele lui ca un izvor neseecat al păcii, ca un izvor, ce va curge din neam în neam și din veac în veac.

Cât de strălucită a fost puterea duhului său! După o scurtă petrecere pe pământ, el s'a întors în ceruri, lăsându-ne darul său pentru vecinicie. Cât de strălucită e legea lui! Aceasta e legea săracilor și a nenorociților; ea e legea celor uitați de lume, legea celor prigoniiți. Această lege a lui e legea *Iubirii*.

Dinaintea feței lui, păcatul era suferința cea mai mare, iar păcătosul mai vrednic de mângâiere decât oricare altul.

Noi ne mândrim cu blândețea noastră, și uităm cine ne-a învățat să fim milostivi. Noi ne lăudăm pentru răbdarea noastră, și nu știm, cine ne-a arătat, cum și cât răbdăm. Noi suntem cuprinși de trufie pentru bărbăția noastră, și uităm tăria, cu care au suferit cei dintâi creștini toate chinurile cele mai grele.

Învățătorul însă nu s'a îndoit, văzând pe vestitorii legii sale, cărora nu le era dat să știe, cât de departe vor străbate învățăturile lui, și deaceea le-a dat cuvântul său de mângâiere și de întărire.

Și noi stăm neștiuitori la începutul drumului vieții noastre. Nu ne e dat să vedem nici calea cea mai apropiată de noi, și am dori ca și ucenicii lui Hristos, ca lumina să se facă împrejurul nostru! Dar mai bine e să nu cunoaștem întunerecul, prin care avem să trecem; mai bine să nu zărim potopul, care voește să ne înghită. Tragem cu urechile noastre în noi cuvintele cerești, ce s'au trimis de mii și de mii de ori sufletelor tinere, ca să le întovărășească în calea vieții, și nu înțelegem, pentru ce aceste cuvinte iarăș și iarăș ni se recomandă, ca niște comori neprețuite!

O! Nu va trece mult timp și vom fi împresurați de lupte și de primejdii, de desamăgiri și de groază. Nu va trece mult timp și vom umbla obosiți, ca și când soarele nu ne-ar fi zimbit, niciodată, pentru că ce am așteptat, nu s'a îndeplinit, pentru-că se grămădește asupra noastră ceea ce n'am cunoscut. Asemenea ucenicilor stăm și noi neștiuitori și neputincioși în fața lumii celei mari și întinse, în fața cărții celei cu șapte peceti. Vai nouă, dacă rupem pecetea! Vai nouă, când vom ajunge a cunoaște! Groaza ni-e partea; grija ni-e pânea noastră de toate zilele.

Fiecare om e trimis, ca să-și împlinească chemarea sa cea înaltă.

Cum să împlinim noi această chemare?

Cei mai mulți dintre noi viețuim, numai pentru că trebuie să viețuim, pentru că nu cunoaștem mâna care ne-a dat ființa, pentru că credem, că aceasta e soartea noastră. Care se gândește, că el însuș este chemat a porni și a mână carul vieții sale? El lasă să fie strivit, și apoi vorbește despre soartea cea nemiloasă, pe

⁴⁾ Op. cit. pag. 11.

care nu i-a fost cu putință să o încunjure; ne vorbește despre nenorocirea, ce numai pe dânsul îl apasă și-l doboară.

Hristos însă a trimis pe învățăceii săi, ca să fie dătători de viață, ca, lepădându-se de sine, să zidească la clădirea acestei lumi. El a trimis pe însuși ucenicii săi, cari au gustat fericirea de a ceti învățătura lui dumnezeiască pe înseși buzele lui.

O! cât de necredincioși și îngroziți suntem noi, cărora n-ea dăruit o moștenire atât de mare. Noi ne îngrozim în fața luptei, ne înspăimântăm în fața ceasurilor celor grele. Noi nu voim să fim răstigniți, ci umblăm după plăcerea vieții, o gustăm ca pe o dulceață ametoare. Noi ne oprim plini de mirare, neputincioși, lipsiți de ajutor, în fața durerilor vieții. Dar cum să nu ne îngrozim, când ne bucurăm de viață, cum se bucurau unii dintre ucenici, așteptând împărăția lumească a lui Hristos? Și nu sunt și astăzi oameni, cari o așteaptă? Noi nu vrem să înțelegem încă, că împărăția lui Hristos nu e din lumea aceasta. Noi nu vrem încă să înțelegem, că împărăția lui e împărăția suferinței, că cununa lui e o cunună împletită din spini, că scaunul mării lui a fost crucea! Pentru ce cerem o mărire mai mare, decât cea a Învățătorului nostru? Prin ce ne-am învrednicit noi de ea? Prin care faptă l-am întrecut pe El sau durerile lui?

Da! Groaza e moștenirea din păcatul strămoșesc al neamului omenesc! Groaza vom lăsa-o moștenire din neam în neam.

Noi nu suntem în stare să gătim nici celui mai drag copil al nostru o soartă dulce, întocmai precum nu suntem în stare să-i dăm o viață fără sminteli. Nimic, chiar nimic alta nu-i putem lăsa ca moștenire, decât dorul fierbinte al îmbunătății de sineși și al păcii. Căci ceea ce numim noi fericire, dumnezeescul Învățător a numit aceea pace. Ajunge neputinței noastre, dacă am cuprins cu mintea idea de a îmbunătăți; căci această cunoștință nu s'ar fi așezat în inimile noastre, dacă n'am putea ajunge la îmbunătățirea noastră desăvârșită.

Să dăm mărire lui Dumnezeu, care ne-a pus o țintă atât de măreață, lui Dumnezeu, care nu ne-a osândit a ne chinui veșnic în întuneric. În mijlocul durerilor noastre auzim glasul: „Mângăiați-vă! Eu am biruit lumea!” Aceasta e glasul ceresc, care anunță isbândă în ceasul morții! Aceasta e făclia, care ne luminează mai presus de toate în încurcăturile vieții. Iar o biruință mai mică decât a lui putem dobândi și noi, când dăm fără tânguire sângele nostru, când buzele noastre nu rostesc un cuvânt de ură și amărăciune, când am trăit astfel, ca prin pilda, ce dăm în traiul nostru, să înălțăm pe toți cei-ce se apropie de noi.

Și pentru aceasta n'avem trebuință de mărire, n'avem trebuință de iscusință, n'avem trebuință de știință de carte, n'avem trebuință de bogății, n'avem trebuință de putere.

Ucenicii lui Hristos au fost lemnari și pescari săraci, dar ei aveau nevinovăția sufletească. Ei nu erau cărturari și totuși au aprins în lume flacăra legii lui Hristos, prin tăria credinței lor, prin puterea covârșitoare și evanghelică a iubirii lor, prin viața și moartea lor, gata totdeauna la jertfe.

În curând ei au învățat, unde se află biruința asupra lumii, și biruitori au rămas.

Noi n'avem puterea de a îndrepta lumea, de a aduce ușurința vieții și de a face pe oameni fericiți. Avem însă puterea de a ajuta și de a mângăia în toată vremea și în tot ceasul. Avem puterea de a pune pază patimilor noastre și a ne stăpâni viața.

Când viața nu te iubește, nu te îndulcește, nu-ți da nici un dar din câte aștepti, atunci fii tu însuși acela, care-ți porți viața și te silești să faci porunca lui Dumnezeu! Când viața pare, că nu te mai vrea, poartă-ți sarcina cu umilință mare, în tăcerea fără mândrie, fără amăreală! Atunci viața cea plină de deșertăciuni lumesti va sta și se va mira și va zice: Ce om este acesta, care mă poartă cu atâta răbdare? Nu-l las, am și eu de acum să-l port pe el! Dar tu, fiule, nu-i fă după plăcere, fii tare și plin de voință; căci de nu te vei ține bine, vei pica cu răsunet, împins cu răsetele și cu hohotele acelora cari nici odată nu se pot hotărî în partea binelui! Iar cine se poticnește de a doua oară, aceluia i se sdobesc oasele, și rar e viteazul, care se ridică întreg și reînviat din a doua cădere. Luptă dar cu viața și poartă-o, întărește-ți mâinile tale, până ce vine ceasul, în care ți-se va striga întrând în portul cel sigur: Ai ajuns în sfârșit la liman!

Părinte! Ne apropiem de Tine cu inimă smerită și cu pași tremurători! Pipăim prin întuneric și umblăm în preajma prăpăstiilor. Iartă-ne, dacă adesea ne îndoim. Să nu ne părăsească ajutorul Tău! Vom purta crucea, pe care Tu ai pus-o pe umerii noștri, căci prin lume Tu ne dai semne de îmbărbătare și Tu ne aduci aminte de minunatele Tale făgăduințe! Tu nu vrei, ca noi să cădem în desnădăjduire! Voința Ta e să biruim, precum Hristos a biruit. Iartă-ne, dacă trupul nostru tremură în fața durerilor! Varsă în noi tăria Ta, ca să putem bea paharul, pe care ni-l întinde viața! Mângăie-ne odihna Ta, cu biruință, la sfârșitul vieții noastre. Mângăie-ne cu mărimea cerească! Amin.

Carmen Sylva.

Serbările încoronării.

D. B. Murgulescu, secretarul general al comisiei pentru încoronare, dă următoarele amănunte asupra serbărilor ce vor avea loc:

La Alba-Iulia se va construi o biserică, în stilul bisericii Domnești de la Târgoviște, unde va avea loc încoronarea. În București se va construi la rondul al II-lea un arc de triumf, deocamdată provizoriu. Fondatiunile vor fi de beton iar armătura interioară de fier. Pe acest arc se vor aplica plăci comemorative de ipsos ori ciment. Când se va face, arcul de triumf definitiv, înprejurul piloanelor arcului vor figura, lucrați în piatră, soldații epocelor noastre glorioase și baso-reliefurile regelui și reginei. Aceste sculpturi vor fi executate de cei mai de seamă sculptori ai noștri.

În fața bisericii din Alba-Iulia, unde se va face ungerea, se va așeza un baso-relief reprezentând pe Mihai Viteazul, iar în curtea bisericii va fi așezată statuia equestră a regelui Ferdinand. Pe viitor, biserica aceasta nu va servi decât exclusiv serbărilor naționale.

Serbarea încoronării va avea loc în ziua de 24 Septembrie, care coincide cu ziua urcării pe tron a regelui. După ungere regele va ceti poporului o proclamațiune. În „Sala Unirei“ va avea apoi loc un banchet oficial. Pe viitor sala nu va mai servi decât exclusiv banchetelor date de Suverani. În timpul banchetului oficial se va da mulțimei un ospăț popular. Familia regală va vizita orașul, iar a doua zi va primi defilarea trupelor în timp ce muzicele militare vor întona „Imnul încoronării“ scris în acest scop de d. Octavian Goga. După trupe va defila cortegiul istoric începând dela Traian până azi.

Pe ziua de 26 Septembrie Suveranii își vor face intrarea triumfală în București. Dela gara Mogoșoaia până la Mitropolie, unde se va oficia un Te-Deum, tot drumul va fi artistic pavozat. După Te-Deum va avea loc un banchet oficial iar seara un concert condus de măestrul George Enescu. A doua zi, într'un loc încă nehotărît, la șosea, Suveranii vor primi o nouă defilare a trupelor. Trupelor le va urma un cortegiu de săteni aduși din toate unghiurile țării, în costumul lor regional.

În amintirea acestei zile se va tipări un volum artistic lucrat, care va cuprinde biografiile Suveranilor, scrise de d-nii Iorga și Bianu.

Mărgăritare.

Cunoștința de sine.

Pe când Alexandru cel mare cu mulțimea oștirilor sale purta războiul în India, călărind în jurul zidurilor, în cursul asedierii unei cetăți a fost vulnerat de o săgeată la un picior. N'a luat însă asta de loc în seamă, ci și-a continuat cercetarea spre a descoperi cel mai slab loc de apărare al cetății. Într'aceea rana îi era aproape uscată; a început însă să ardă dureros, piciorul i-a înțepenit, așa că a fost silit să descălece de pe cal. Atunci a zis: Toți zic că eu aș fi un fiu al lui Iupiter, un zeu; însă rana aceasta strigă, că eu nu sunt decât un fiu al oamenilor de rând. — Așa-i soartea multor aroganți, cari trăesc în fericire și li-se pare că stau sus de tot. O neferocire fără de veste, o boală ori un dezastru îi arată, că totuș nu-s decât niște simpli neputincioși și plini de slăbiciune.

Trad. din „Hausblätter“ de N. V. preot.

Podoabe false.

Soția inchipuită și iubitoare de pompă și lux a împăratului roman Gallenus, a cumpărat odată fără știerea bărbatului un șir foarte scump de mărgăritare și bijuterii de diamant, ca la proxumul ospăț să facă paradă cu ele. Sălta înainte de bucurie, că cu ce invidie o vor admira celelalte dame înalte, pofșite la petrecere. Sosind ziua mare, împărăteasa împodobită cu bijuteriile ei a intrat majestos în sala festivă. Toți priveau spre împărăteasă, toți admirau podoabele ei. În societate se afla un senator expert, care cercetând mai aproape a aflat că scumpeturile împărătesei sunt falsificațiuni fără valoare, niște mărgărite de sticlă lucitoare, spunând aceasta public, ca să audă și împărăteasa. Vanitoasa femeie intrată s'a rușinat de flascul acesta, că a abzis pentru totdeauna de a merge în societăți. — Așa vor păți mulți oameni înaintea scaunului judecării lui Dumnezeu, mai cu seamă ceice se țin a-și fi împodobit sufletul cu fapte bune, însă acolo se va adevăra, că faptele multora au fost numai înșelăciuni cu care au orbit ochii lumii, dar pe atotputernicul Dumnezeu nu-l va putea nimeni înșela.

Trad. din „MariaHilf“ de N. V. preot.

Ș T I R I

Pentru clerici. Ministerul de război, direcția recrutării, a luat dispoziții sub 7 Ianuarie 1921 Nr. 24272 ca la viitoarea recrutare elevii institutelor noastre teologice să fie recrutați în localitatea unde se află seminarul, în care sunt înscriși. Deci nu vor mai fi siliți să se prezinte la recrutare în cercul la care aparține după naștere.

Alegere de preot. La parohia vacantă din Ezeris, lângă Bogșa-montana, a fost ales de preot cu totalitatea voturilor candidatul de preoție Lazăr Voin.

De capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul George Popa din Greovaț a fost ales asemenea cu totalitatea voturilor candidatul de preoție Ioan Popa.

Catehizația la școlile de stat. Ministerul instrucțiunii în vederea organizării instrucțiunii religioase din Transilvania, a dat o deciziune prin care hotărăște ca pe viitor instrucțiunea și educațiunea religioasă a elevilor din școlile statului, cade în competența confesiunilor. Statul acordă însă tot concursul său confe-

siunilor. Ministerul Instrucțiunii își ia angajamentul de a organiza după necesitate, catedre pentru predarea religiei, persoane cu pregătirile cerute, confesiunilor dreptul de a-și întocmi planul de lecțiuni și a propune pentru ocuparea catedrelor de religie persoane cu pregătirile cerute de lege. Numirea persoanelor cade însă în competența ministrului de instrucție.

Aviz. Prin aceasta se aduce la cunoștința On. preoțimi și poporului credincios, că la sărbătoarea *Sf. Froroc Ilie 20 Iulie (2 August)* a. c. se va face obicinuitul pelerinaj cu celebrarea sf. Liturgii și altor slujbe dumnezești la biserica dela „Izvorul Miron” din hotarul comunei Romanești-Curte. Făget în 1/14 Iulie 1921. *Sebastian Olariu* protopresbiter.

Deces. În 5/18 Iluie a. c. a adormit în Domnul studentul universitar și funcționar ministerial Alexandru Lalescu originar din Cornea ținut în școală cu cheltuiala Domnului Teodor Costescu mare proprietar și deputat din Turnu-Severin. Venise acasă să-și caute de sănătate și după o petrecere de 5 săptămâni între ai săi, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului, lăsând în mare jale pe greu încercata familie. Pe calea din urmă a fost însoțit de regretele unanime ale întregii comuni, simțind toți marea pierdere ce am îndurat-o. Odihna osâmintelor lui!

N. V. preot.

Salariile corpului didactic. Prin nouă buget al ministrului instrucțiunii, salariile corpului didactic au fost fixate astfel: 1600 lei profesorii secundari; 1100 lei institutorii rurali; 900 lei învățătorii înaintați pe loc; 700 lei învățătorii definiți și 600 lei învățătorii provizori.

Mulțămită publică. Credincioșii parohiei ort. rom. din Iablanița își exprimă mulțămिता lor sinceră și pe această cale Dlui Eugeniu Matăsăreanu, colonel penzionat în Oravița, pentru donația de 1000 una mie lei pe seama s. biserici din Iablanița. Pentru această faptă creștinească, rog pe bunul Dumnezeu, ca să-i dăruiască Dlui colonel sănătate și viață îndelungată, pentru ca să se poată bucura de darul (mina de cărbuni) primit dela bunul Dumnezeu pe teritoriul comunei noastre. În numele credincioșilor din Iablanița: *Alex. Dărăbanțu*, paroh.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de *învățător* dela școala confesională ort. rom. din **Căvăran**, protopresbiteratul Logojuului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela primă publicare în „Foaia Diecezană” cu următoarele emolumente:

1. Salar fundamental 600 Lei.
2. Pentru învățător și încălzirea școlii 40 metri lemne.
3. Două jugere pământ și grădina școlii de jumătate juger.
4. Pentru adunarea generală și conferințe 50 Lei.
5. Dela înmormântări 3 Lei.

Alesul învățător e deobligat a purta cantoratul. Vor fi preferiți cei capabili a conduce cor vocal. Căvăran, din ședința comitetului parohial, ținută la 21 Novembre 1920.

1—3

Comitetul parohial

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Dr. George Popovicu protopresbiter.

Pentru întregirea postului de *învățător* la școala noastră confesională ort. română din **Doclin**, protopresbiteratul Bocșei-montane, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare, cu următoarele emolumente:

1. Salarul în bani gata 637 Lei 50 bani. Întregirea dela stat.
2. Lemne pentru școală și învățător 150 Lei.
3. Pentru scripturistică 15 Lei.
4. Pentru adunarea generală 25 Lei.
5. Pentru conferința învățătorescă 10 Lei.
6. Pentru înmormântări unde va fi poftit 2 Lei 50 bani.
7. Locuință liberă în edificiul școlii, constătoare din 2 odăi, 1 culină, 1 cămară și supraedificate.
8. Grădina școlii în mărine de 800. □

Alesul învățător este îndatorat a cerceta sf. biserică, a purta cantoratul în și afară de biserică și a purta și încheia socoșile bisericii și a-le cultului.

Preferiți vor fi aceia, cari sunt în stare a conduce corul vocal deja existent, pentruce alesul va primi o remunerațiune deosebită.

Recurenții au să subștearnă petițiile instruate cu documentele necesare Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Bocșa-montană și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare, însă nu în ziua alegerii.

Doclin, din ședința comitetului parohial, ținută la 24 Iunie 1921.

Pavel Drăgan 1—3

președ. com. par.

Teofil Bucșa

not. com. pat.

În conțelegere cu mine: *Mihail Gașpar* protopresb.

Pentru întregirea definitivă a postului de *învățător* dela școala conf. ort. română din comuna **Jupani**, tractul Făgetului, devenită vacantă prin resignarea nou alesului învățător Andrei Andraș, comitetul parohial escrie a doua oră concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele:

1. Salar învățătoresc dela cult 600 Lei.
2. Cvartir în natură cu grădină de 2400 st. □
3. 16 m. lemne; 8 m. pentru învățător și 8 m. pentru sala de învățământ.
4. Pentru participarea la adunarea învățat. 20 Lei.
5. Pentru conferințele învățătoresști 10 Lei.
6. Pentru facerea socoșilor cultului 20 Lei.
7. Dela înmormântări cu liturgie 2 Lei, fără liturgie 1 Leu.
8. Alesul este obligat a purta cantoratul în și afară de s. biserică, a cerceta regulat s. biserică, a instrua tinerimea școlară în cântarea bisericească.

Recurenții să-și subștearnă rugărilor Prea On. Domn Sebastian Olariu, protopresbiter în Făget, cu a cărui învoire să se prezinte în s. biserică din Jupani, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, spre a-și arăta praxa în cântarea bisericească și tipic.

Jupani, din ședința comitetului parohial, ținută la 28 Ianuarie 1921.

1—3

Petru Lascu

preot ca președ.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezn din 8 Ianuarie 1921 Nr. 25 B. ex. 1921 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de *preot* în parohia de clasa II. din **Denta**, protopresbiteratul Ciacova, devenită vacantă prin răposarea preotului Silviu Colojoară, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 36 jughere și 400 st. pentru care alesul preot va plăti dările.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Alesul preot are a se îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs comitetului parohial prin oficiul protopresbiteral din Ciacova și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare, cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Denta din ședința comitetului parohial ținută la 16 Mai 1921. 1—3

Stefan Bocșan m. p. **Vasile Stoica** m. p.
presed. comitet. paroh. notar. com paroh.

În conțelegere cu cumine: *Augustin Ghilezan* protopresb.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistoriu diecezan ddo 20 11 Mai 1921 Nr. 1719 ex. 1921 se escrie concurs pentru ocuparea *parohiei* gr. ort. române de clasa II din **Voivodint**, protopresbiteratul Vêrșet cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială.
2. Stola și venitele uzitate.
3. Cvatir liber.
4. Pentru scripturistică 100 Lei.

Parohul alegând este purtătorul oficiului parohial.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recuresele instruate conform regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Voivodint Prea. On. Oficiu protopresbiteral din Vêrșet.

Totodată sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie. 1—3

D. c. m. s.

Ilie Prodan m. p. **Nicolae Dragodan** m. p.
presed. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.

Pentru ocuparea postului de *învățător* la școala cofesională ortodoxă rom. din **Silha**, protopresbiteratul Logoj, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

1. Salar învățătoresc 400 Lei. *f*
2. Pentru conferințe 15 Lei.
3. Pentru scripturistică 15 Lei.
4. Dela înmormântări 2 Lei.
5. Locuință în edificiul școalei cu grădină de legumi de 800 st.

Învățătorul ales e dator a instrua copii ceremoniile bisericesti.

Cei-ce doresc să ocupe acest post au să-și subștearnă petițiunile, — adresate comitetului parohial din Silha, — Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral ortodox din Logoj, prezentându-se în vre-o Duminică la s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare.

Silha din ședința comitetului parohial ținută la 21 Mai 1921. 3—3

Vasile Birescu **Isala Popoviciu**
not. comit. presed. comit.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu* protopop.

Pentru întregirea postului de preot la *parohia* de clasa I. din comuna **Ramna**, protopresbiteratul Bocșamontană, devenit vacant prin abzicerea preotului Ioan Pincu, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Două sesiuni parohiale constatătoare din 64 jughere de pământ, din care 50 de jughere e pământ arător.
2. Două grădini intravilane, à 800 stânjeni .
3. Două grădini estravilane, à 800 stânjeni .
4. Birul și stola uzitată.

Alesul preot are a se îngriji singur de locuință și a-și plăti darea după pământul cel folosește.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor instruate conform normelor din vigoare Prea On. Oficiu protopresbiteral din Bocșamontană.

Totodată recurenții sunt poștiți a se prezenta în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratoria bisericască, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, nu însă în ziua alegerii.

În lipsă de recurenți cu clasificățiune pentru parohii de clasa I se admit și recurenți cu clasificățiune inferioară.

Ramna, din ședința comitetului parohial ținută la 29/16 Mai 1921.

Ioaniu Pascu **Păvel Jârbu**
pres. com. paroh. not. comit. paroh.

În conțelegere cu mine: *Mihail Gașpar* protopop.

Nr. 2059 B. ex 1921.

Acest concurs se publică pe lângă omisiunea și neatului ultim: „În lipsa de recurenți cu clasificățiune pentru parohii de clasa I se admit și recurenți cu clasificățiune inferioară“.

Caransebeș, din ședința consistorială, ținută în 26 Iunie 1921.

3—3 **Filaret Musta** m. p.
Arhimandrit, vicariu episcopesc.

În urma ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan din 4 Martie 1921 Nr. 1921 se escrie din nou concurs pentru întregirea definitivă a *parohiei* de clasa II. din **Opatitza** cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătoare din 28 jughere pământ arător cu competența de izlaz de 3 jughere, o grădină estravilană de 3/4 jugher, una de 1/2 juger și un intravilan de 600 st. fără locuință de care se va îngriji alesul preot.
2. Stola și birul uzitat.
3. Folosința competenței din pădurea urbarială.
4. Intravilanul parohial se va preda îngrădit alesului preot.

5. Dările după sesiune le plătește alesul preot.

6. Alesul preot este îndatorat a compune socotelele bisericii și ale cultului pe lângă o remunerațiune de 40 Lei.

Doritorii de a ocupa acest post să-și substearnă actele instruate conform Regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din Opațița, Prea Onoratului oficiu protopresbiteral în Buziaș.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică spre a-și arata dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, cu prealabila încuviințare a Oficiului protopresbiteral, nu însă în ziua alegerii.

*Opațița, din ședința comitetului parohial, ținută la 21 Mai v. (7 Iunie 1921 st. n.)

3-3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine *Ioan Gefia* adm. protopresbiteral în Buziaș.

La »Tipografia și Librăria Diecezană»
din Caransebeș
se primesc

 4 elevi

cu pregătire de două clase liceale sau civile și anume: 1 elev la Librărie și 3 elevi la Tipografie.

LA
LIBRĂRIA DIECEZANĂ
din CARANSEBEȘ
sa află de vânzare tot
felul de
registre comerciale

3-3

LEGĂTORIA DE CĂRȚI

LIVIU N. CRAINIC

CARANSEBEȘ

(Curtea Institutului teologic)

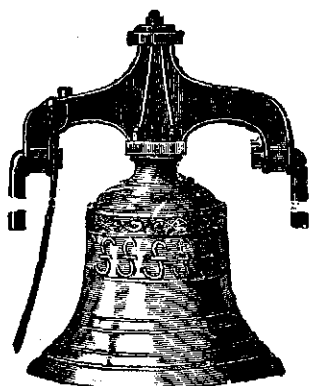
primește spre efectuare:

Cărți de bibliotecă, de școală, registre pentru bănci, pentru officii, pentru neguțători, protocoale pentru trebuințele parohiale și școlare etc.

EVANGELII în catifea și piele.

CĂRȚI RITUALE, se leagă în piele și pânză cu prețuri cât se poate de convenabile.

3-5

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote

și fabrică de scaune de fer pentru clopote

TIMIȘOARA-FABRIC.

18-52

Calculări de preț să trimit gratuit.